

*De separatione elementorum in nostro lapide
Philosophice intelligenda.*

Rasis Philosophus dicit: Scias pro vero quod nunquam Philosophi intellexerunt, quod lapis noster diuidetur in quatuor elementa separatim, ut faciunt stulti Alchimiste, sicut clare patet per illud quod dicit Arnoldus: Scias pro vero quod elementa non diuiduntur in lapide nostro secundum substantiam, sed bene secundum virtutem: quoniam aliquid purum & simplex elementum non inuenitur nisi in sua sphæra tantum. Venit autem est quod elementorum qualitates actiuae & passiuæ, secundum aliquam prædominationem possunt à se inuicem separari & partiri, utputa dum separatur aqua viscosa & eius substantia, in qua prædominatur frigiditas, tunc dicitur quod separatur aqua. Dum verò separatur substantia magis depressa in qua dominatur caliditas, tunc dicitur quod separatur aér & ignis, vel substantia aërea & ignea. Qui hoc capere potest capiat, & qui non, de scientia & arte se minime intromittat. Ergo conclusiæ dicendo: Aqua nostra extrahitur à substantia manus, & non ex alia, eò quod in eis maior tinctoria. De terra verò non curio cuius sit coloris, vel substantiæ, donec illa fuerit subtilis, clara, atque fixa, &c.

De vera putrefactione Philosophica nostri lapidis.

Arnoldus in suo Rosario: dicit: In opere nostro putrefactio est necessaria, quia nunquam fit aliquid natum, vel crescens nec animatum, nisi post putrefactiōnem. Quia si putridum non fuerit, fundi non poterit, nec solui. Etsi solutum nō fuerit, ad nihilum redigetur. Nostra ergo putrefactio non est sordida nec immunda, sed est commixtio aquæ cum terra, & terræ cum aqua per minima, donec totum corpus fiat vnum. Hinc dicit Morienus Philosophus: In putrefactione nostri æris spiritus vniuntur cum corpore, & desiccantur in illo. Et nisi aqua cum terra desiccaretur, non apparerent colores. Etiam putrefactio nostra nil aliud est quam mor